

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਡਾ. ਹੰਸ ਰਾਜ ਸੂਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜੁਲੰਦੂਰ, -
ਜਵਾਬਦੇਹ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ: 1953 ਦਾ 153

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਆਰਡਰ— ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਰੀਕੋਜ਼ੀਸ਼ਨਿੰਗ ਐਂਡ 195
ਐਕਟ ਵਿਚ ਆਫ ਇਮ ਮੁਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1953 ਦਾ XI)— ਸੈਕਸ਼ਨ 3
ਅਤੇ 25(2)— 'ਹਸਪਤਾਲ' ਦਾ ਮਤਲਬ।

August, 13th.

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ VI, 1951 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਪੰਜਾਬ ਰੀਕੋਜ਼ੀਸ਼ਨਿੰਗ ਆਫ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ, 1948, 1948 ਅਧੀਨ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸਨੂੰ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1953 ਦਾ ਐਕਟ XI ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹੜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ 22 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਗ ਪੱਤਰ 1953 ਦੇ ਐਕਟ XI ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ 1953 ਦੇ ਐਕਟ XI ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1953 ਦੇ ਐਕਟ XI ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਘੋਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੀਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਲਛਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦਾ ਕੇਸ (1), ਪੈਟਰਸਨ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਅਲਾਬਾਮਾ (2),

ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੀ ਕੋ (3), ਕੁਇਲਟਰ ਬਨਾਮ ਮੈਪਲਸਨ (4), ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਾ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ (5), ਦਿਲਵਰਥ ਵਿ. ਸਟੇਪਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (6), ਬਲਕ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (7), ਅਤੇ ਓਰਮਸਕਿਰਕ ਬਨਾਮ ਚਾਰਲਟਨ (8), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

Dr. Hans Raj
v.
District Magistrate, Jullundur

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਅਤੇ ਮਨਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਗੇ ਬੰਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

Kapur, J.

ਕੇਐਸ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਐਸਡੀ ਬਾਹਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ.ਸੀਕਰੀ , ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਏ.ਐਮ ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਸੀ.ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਡਾ. ਹੰਸ ਰਾਜ ਸੂਦ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਫਾਰੂਕੀ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ 'ਚ ਜਗ੍ਹਾ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ 'ਚ ਲਈ ਸੀ। 100 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਇੱਕ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ, ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।

(1)	1940 FCR 34. 87
(2)	294 US 600. 607
(3)	309 US 551. 555
(4)	9 QBD 672
(5)	56 PLR 62
(6)	1899 AC 107
(7)	18 QBD, 437

(8) (1903) 2 ਕੇਬੀ 498 ਅਤੇ ਪਰਿਸ਼ਰ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ ਪਰਿਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 15 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਮਿੱਢਾ ਨੇ, ਇੱਕ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਆਚੁਜਾ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ , ਆਬਕਾਰੀ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, 1948 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਚੌ. ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਿਆਂ ਸ. ਲਹਿਰੀ ਸਿੰਘ, ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਡੀਰੀਕਿਊਜ਼ੀਸ਼ਨਿੰਗ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚੌ. ਲਹਿਰੀ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਬੰਧ ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੇਚੀਦਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

Dr. Hans Raj
v.
District Magis-
trate, Jullun-
dur

ਅਸੀਂ ਇਸ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ
ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਚੰਦ ਨਰਾਇਣ ਰੈਣਾ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ,
1952 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

“ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ
ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਮੁਨਾਸਬ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ
ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇਸਲਈ, ਹੁਣ, ਪੰਜਾਬ ਰੀਕਵੀਜ਼ਿਸ਼ਨਿੰਗ ਆਫ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ,
1948 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਨਜਬ ਰੀਕੁਇਜ਼ਿਸ਼ਨਿੰਗ ਆਫ
ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1951 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੋ ਅਤੇ
ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਕਿ ਮਾਲਕ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੋ-

----- ਟਰੇਟ, ਜਲੰਦੂਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਪੂਰ, ਜੇ
ਇੱਕ ਤਾਕਤ: ਜੇ
* ♦ • » _

^ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ* £ , ਫਲੋਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ i,
ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਈ) ਭੇਜਿਆ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੱਧੇ
ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। - ਮੀਜ਼ਲ.

ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਰਸਿੰਗ
ਹੋਮ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸੀ ਅਤੇ (ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ
ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ) ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇੱਕ ਨਰਸਿੰਗ
ਹੋਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਮਿਤੀ 14 ਮਈ, 1954 ਵਿੱਚ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਵੱਧ-ਫੁੱਲ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਂਬਰੀ
ਨੇ 9 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ 10 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਹਸਪਤਾਲ 'ਚ ਪੰਜ ਮਰੀਜ਼ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਭਾਂਬਰੀ ਉੱਥੇ ਗਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ 1952 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ, ^{ਸ਼ੀ} ਚੰਦ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਸੀ? ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰੈਨਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਸੀ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 27 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਡਾ: ਹੰਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ “ ^v ਸਥਾਨ ਦਾ ਚੋਰਾ ਕੀਤਾ।

ਟ੍ਰੈਕਟ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅੱਧਾ ਵੀ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ

ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ^{੨.੮} ਕਮਰੇ ਜੋ ਕਿ ਕਲੀਨਿਕਲ ਅਤੇ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੈਸ ਸਨ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਣਗੇ। ਮਾਨਯੋਗ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ

ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਤਿੰਨ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਡਾ. ਸੂਦ ਦਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੰਮ 1947 ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਘਟ ਗਿਆ ਸੀ"। ਇਸ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਸ੍ਰੀ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਆਹੂਜਾ, ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਡੀਰੀਕਿਊਜ਼ੀਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਅਲ'.ega-

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕਸ਼ਯਪ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁੜ ਬੋਲੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਵਾਰ ਆਈ.ਐਮ.ਕਪੂਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ^੫

ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ਼ 11 ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕਿ > ਇਸ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ

18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ, ਅਤੇ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਡਾ: ਹੰਸ ਰਾਜ ਨੇ ^੬ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ- ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰੈਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ। ਮੰਗ ਪੱਤਰ ¹⁹⁴⁸ ਦੇ ਰਿਕੁਇਜ਼ਿਸ਼ਨਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਕਪੂਰ ਜੇ ਨੇ 1951 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ

ਪੁਰਾਣਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1953 ਦਾ ਐਕਟ XI ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ. ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

- (a) ਅਚੱਲ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। - (1) ਜਿੱਥੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ-
- (b) ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ (ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ, - ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ; ਅਤੇ
- (c) ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ ਢਾਂਚਾਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪਾਇਰੀ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (2) ਜੇਕਰ, ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਪਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ-

- (a) ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਜੋ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਮਿਕ ਪੂਜਾ ਲਈ ਜਾਂ ਸਕੂਲ, ਹਸਪਤਾਲ, ਜਨਤਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਜਾਂ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਕੂਲ, ਹਸਪਤਾਲ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਜਾਂ ਅਨਾਥ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

Dr. Hans Raj
v.
District Magistrate,
Jullundur
Kapur, J.

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ ਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਨੇ ਮੰਗ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ।

1953 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੱਚਤਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

(c)) ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ :

ਇਹ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ।

ਲਫ਼ਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: [*ਪੈਟਰਸਨ ਬਨਾਮ ਅਲਬਾਮਾ ਸਟੇਟ (2)*] ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ *ਮਿਨੀਸੋਟਾ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੀ ਕੰਪਨੀ (3)* ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। *ਵਰਦਾਚਾਰਿਆਰ, ਜੇ.*, ਨੇ ਕਈ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

(ਡੀ) 1940 FCR 84. 87
(2) 294 US 600, 607
(3) 309 US- 551. 555

Dr. Hans Raj into force of the Act of 1953, the latter Act would
v. be applicable.

District Magis-
trate, Jullun-
dur

Kapur, J.

ਕੁਇਲਟਰ ਬਨਾਮ *ਮੈਪਲਸਨ (1)* ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ, ਸਹੀ
ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉੱਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ
ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ,
ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

Dr. Hans Raj

v.

District Magis-
trate, Jullun-
dur

Kapur, J.

ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਗ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਹੀ
ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਕਿਹੜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ 1953 ਦਾ ਐਕਟ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ
ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ *ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ (2)*, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਪੰਨਾ 63 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ-

'ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਚੰਗਾ ਸੀ,
ਨੂੰ ਹੁਣ ਧਾਰਾ 25 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇਹ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ
ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ
ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ
ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ
ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(1) 9 QBD C72 (2)
M P.L.K «•

ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਘਟੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਰੀਜ਼ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਹੁਨਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ
ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਹੋਸ ਪਿਟਲ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਵਾਟਸਨ ਦੁਆਰਾ -
ਦਿਲਵਰਥ ਬਨਾਮ *ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ ਆਫ ਸਟੈਂਪਸ (1)* ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਹਸਪਤਾਲ' ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਅਰਥਾਂ
ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰਾਂ ਦੇ ਸੁਆਗਤ ਲਈ ਬਣਾਈ

ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਿਰਧ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ**

ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਅਮੀਰ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਫੀਸਾਂ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਡੋਨਸੇਨ, ਜੇ., ਬਲੇਕ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (2) ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਖੋ।

ਓਰਮਸਕਿਰਕ ਬਨਾਮ ਚਾਰਲਟਨ (3) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਘਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਆਗਤ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਤੇ ਐਲੀਮੇਂਟਰੀ ਕੰਟ੍ਰੀ ਬਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਹੈ।

(1) 1809 AC 107
(2) 18 QB D. 437
0(1903) 2 498

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਡਾਕਟਰ ਹੋਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। * ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰ-ਮਰੀਜ਼ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ----- ਬਿਮਾਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਅਤੇ ਜਖਮੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਮੀਜ਼ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

